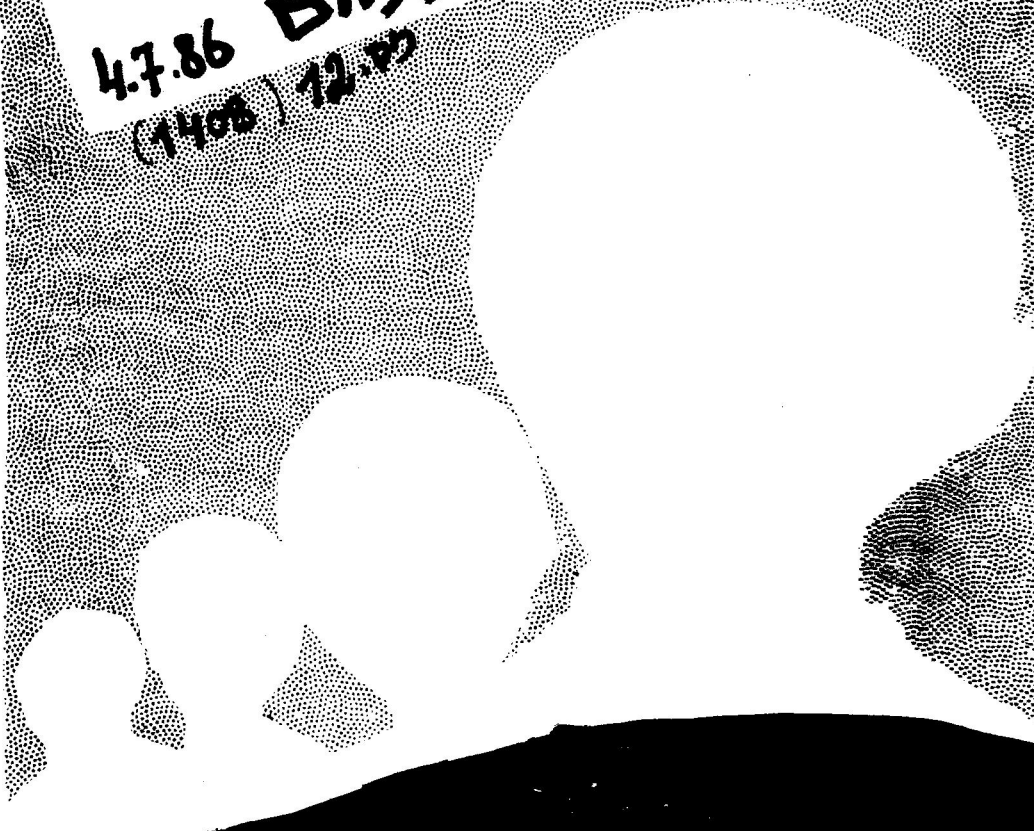

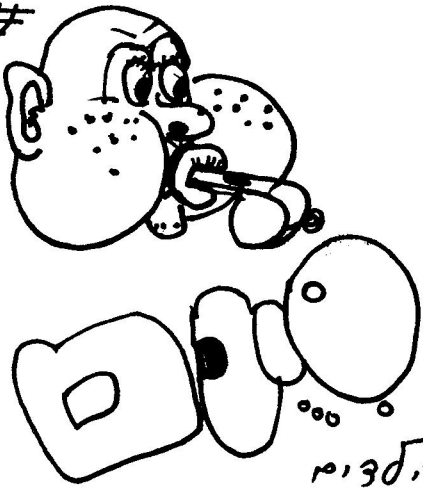
כעשה כפרי

עלון כפר-חנהם
4.7.86
(1408) 12.73

כדי לכסות שקד קטן

יש צורך בשקד יותר גדול...

פזמון

ליבוי -
 הוא הגיע !!
 החולם הגדול !!
 אסורק שנת פלימאציה -
 נפכזו היצרים החברות-הילצרים
 אמתק מהמכות:

ברכות
 חמות:
 לענת (חצב)
 ולדהבה (תפוז)

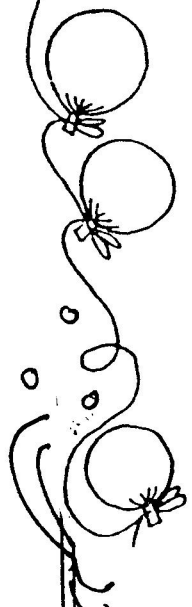
מיכל -
 3 שנים באש ובמים
 3 שנים של צחוק ובכי.
 היית מודה בפלאה
 ועכשיו שנפרדות דרכינו.
 כואב לכולני בפנים. אני מעניכס
 מאד אותך, שסבלת אותני.
 ברגעים מסוימים, ומקווים
 שבהלשך דרכך. תהיי מרוצה
 באהבה רבה
 השבולים

שסיימו את
 אקריירה
 בקיבוץ, והן
 נודדות

הרחק, תרחק אל מעבר
 לאופק, אפילו אחרי מסמיה...
 שלום ולהתראות

4.7.86

לילדה

כשהינן בתן היות חזרה לכולן.
 והיות רבה יחד אתן.
 בדתות כגם א' עמנו. עקבא אכמא
 והסוף הפנה יצנו. צי-סובא
 הכיתה בה היות שאותה אנו. ממוחם,
 עמנו רבה צברים חרשים
 עם האנצואנים והקטרת השלום,
 אוק מהלום אחיבדת המצון
 ושא: "מי אנחנו" ואהי שושלת ואחסין
 והולסך אחיו" עמנו. מתי קראת-אלהם
 עמנו. מה הם חוקים:
 שזיך עבדחשג השלום
 עפאיהם עסוח, עפאיהם ענות
 או ערפס משחק אחר.
 וחד עם הכל וצמ השמחות
 היות עני. כיש איתך עהות
 שגיה עק הצ'חה הכל
 ונעים בחילפס הג'צ'ד,
 ותאספי כוחות חרשים.
 העובדה רבה מכל
 (בשלמנים)

וחספאות -
 (המשיבות לשאות המאת) המלחמותי -
 בה עחי ושתרני.

על הגשתו בין ילדות לבגרות

ראיון עם קבוצת "אלון"

האם שינוי הדגש תוך מתן משקל יתר ללימודים ("הבגרות") פגע בצד החברתי והחינוכי ב"צפית"?

רביד: לפני "הבגרות" הלימודים היו פחות חשובים, הפעילות והתרבות היו העיקר, היום הולכים על שני הנושאים, לימודים ופעילות תוך מתן יותר איזון.

רקפת: אני חושבת שאין ברירה! שהמעבר לבגרות (למרות החסרונות) היה מוצדק.

אילונה: נראה לי שיש היום דגש חזק מדי על הצד הלימודי על חשבון הצד החברתי-תרבותי ויש בכך בעיה, כי אם "צפית" היא פנימיה אז אי-אפשר להזניח את הצד החברתי. צריך לטפח את שני הצדדים.

כולם, כל המתראיינים מביעים אכזבה מסוימת ממה שקורה ב"צפית" אבל כולם (ב-100%) מתנגדים לבית ספר יום. ומצד שני זה לא בטח שלא, בוודאי שלא לוותר על ה"בגרות" כי א. זה לא כל כך נורא. ו-ב. זה חשוב. "צריך לשלב את הלימודים עם הפעילות ולא להעמיד דבר אחד על חשבון השני".

הם לא היו קוראים היום למועצה חינוכית במטרה להחזיר לאחור את הגלגל, ריש להם סיכום חיובי של מסלול "הבגרות" תוך הסתייגות שיש לפזר את הבחינות על פני שלוש שנים ל' א ו' ב. ולא להשאיר את כל ה"לחץ" לשנת י"ב.

(וסיכום כללי של תקופת המוסד?)

"היה גדול, מעולה" (רביד) היה טוב (רקפת) כיון היה טוב, רק שבי"ב קצת נשבר לי. (אילונה)

לסיים שנת י"ב לצאת מה"בגרות" בשלום לקפוץ מהדרום ("צפית") לצפון (הקבוצ). בס"ה כמה צעדים קטנים - וליפול לעולם אחר... ברגע זה ממש בעוד הם ניצבים על הגשר, זוכרים היטב מהיכן הם באו ומנחשים (לא רע!) לאן חס הולכים. נפגשתי עם כמה מהם לראיון (אילונה יזרה, איתי, רביד ורקפת. ואח"כ הצטרפו גם אסף ודור). היתה לי הרגשה (טובה!) שהם טעונים, שיש להם הרבה מה להגיד - דברים שכדאי לשמוע. הבמה כאן היא קטנה, היה צורך לחתוך קטעים מהטקסט. אבל גם ככה אפשר בהחלט להתרשם ולחוש את הדופק, ואחר-כך כדאי לחשוב, ואח"כ לחשוב מה לעשות, ואח"כ אולי גם לעשות משהו.

איך נראה בעיניכם מוסד "צפית" היום?

(אילונה משיבה מייד) מבחינה חיצונית - נוראי. מבחינה פנימית עוד יותר (מצטרפת רקפת) (למה?) (התשובות ניתנות בצרורות) "הוא גדול מדי", אין מי שיפעיל אותו.

(אז אולי כדאי לעבור לבי"ס יום?) "חס וחלילה" (מגיב איתי, וזוכה מייד לתמיכה רחבה) "בשום אופן לא" "השתגעת" וכו'.

(אז מה חסר?) חסרה תרבות על רמה. חסרה פעילות. יש מעט קשר בין החניכים, מאז שבתיה יצאה היתה נפילה. לי"א-אלפניקים שצריכים להזיז את המוסד יש הרבה פרפרים, וכל אחד "עף" אחרי הפרפרים שלו והמוסד סובל מזה.

זה היה טוב אבל זה נגמר (אסף)
היה לי כסף מט' עד ל"א, בי"ב
זה לא בדיוק שנמאס לי אבל זה
היה משהו אחר. (יזהר)

האם קיבלתם בשנות הלימודים
חינוך ערכי, מה בדבוק?

כלליה החברה מרגישים שלא הלבשו
עליהם אידיאולוגיה בצורה
שיטתית ומגמתית, [אפילו את
"תורת הקיבוץ" הם לא למדו, כי
לא היה זמן]. החינוך הערכי ניתן
בעיקר בסמינרים וחוגי מזה - גדלים
איתו שותפים אותו עם החלב, "הוא
נטמע בתוכנו לא דרך בנסחאות
תיאורטיות".

(איתי): בזמן שאתה במוסד אתה לא
מרגיש שזה קורה, אבל שקצת יוצאים
החוצה מרגישים (מאדו) שקיבלנו
משהו.

עובדה, כולם בלי יוצא מהכלל רואים
עצמם כאנשי שמאל, בשום אופן לא
מהימין! [שלוש עכשיו] אני שואל?
"לא שלום בכל מחיר" (עונה איתי)
"באופן כללי כן, בהחלט, אבל אני
לא אצא באופן כיוור לכל הפגנה"
(אילונה): "שמאל, זה בטח, אין ויכוח!
אבל לא מוגדר בבטחון אם זה מפ"ם
שינוי, דו, שערך (יזהר)

מה ירשנו למפ"ם, האם כאל מפלגה
מיוחדת או כאל אחת המפלגות?

איתי: יש לי דבר מיוחד, בגלל
החינוך. אני מרגיש שיוך!

יזהר: לימדו אותי, שיעורי מפ"ם
והקבוצה"א זה בורד, בקשר לקיבוץ
אין ספקות ולכן אני מזדהה
גם עם מפ"ם, למרות שאני לא מכיר
בדיוק ולא מזדהה עם המצע.

רביד: החינוך במוסד הוא לשמאל,
באופן דו כללי, אני אישית לא בטוח
שאלך ואשים בקלפי פתק של מפ"ם,
בטח לא על עבודה, אני צריך יותר
להכיר את המצע.

(את רקפת היה צריך לדנוב בעניין
זה: את רוצה להגיד משהו?)
"לא" (בכל זאת) "אני לא אוהבת
ללכת בעיניים עצומות, אני לא
בטוחה שאני דווקא עם מפ"ם".

מה דעתכם על ירידה מהארץ? האם
הטענה שזכותנו של כל אדם לחיות
את חייו כרצונו, איך שהוא רוצה
ואיפה שהוא רוצה, מקובלת עליכם.

אילונה: "מי שיורד מהארץ - כנראה
שלא טוב לו פה, ואפשר להביך אותו.
מי שרוצה לרדת שירד, זה חבל
לי אבל זו זכותו".

יזהר: חופש בחירה זה דבר נורא
חשוב, אבל בישראל שהיא כידוע
קטנה ומוקפת אויבים צריכים
האנשים לחשוב יותר ולקחת
אחריות. אבל אי אפשר לחייב. אני
מזדהה עם המדינה ואוהב אותה,
אבל אני לא פטריוט פאנטי, ואם
למשל בשנת חופש אני תופס משכורת
שמנה ועוד כל מיני... (לא
לפרסום) אז אני לא יודע אם אני
חוזר מייד אחרי שבוע... "

איתי: "אני לא מרגיש את עצמי
ציוני גדול אבל כשאני רואה
מישהו יורד מהארץ זה מאד חורה
לי, יש סכנה שלא נהייה מדינה
יהודית - נהייה מדינת ישראל
אבל לא מדינה יהודית.
אני אישית לא מביך איך מישהו
שאיכפת לו מהמדינה הזו, שנלחם
עליה, יכול לרדת ולהסתפק רק
ב"לחיות טוב" בארץ זרה.

רקפת: ישראל זו ארץ שקשה נורא
לחיות בה, לבא, מלחמה כל החיים,
כלכלה כושלת ויש סיבות טובות
לרדת. אני לא יכולה לקבוע
עמדה ברורה בשאלת הזכות לרדת.
אני לא הייתי יורדת, אני אוהבת
את ישראל. לפחות היום.

איתי: הנסיעה לגרמניה עשתה אותי
יותר ציוני, את היהודים שחיים
שם ראיתי כבוגדים.

רקפת: "לדעתי זו פעולת שרשרת. העזיבה גוררת עזיבה, אם צעירים יתחילו להשאר, אפשר יהיה לשנות כיוון."

יזהר: "פעם חשבתי על עוזבי קיבוץ שהם ממש לא נורמליים, כשיותר התבגרתי התחלתי להביך אותם יותר. הכל כאן רגיל מדי איך הפתעות. ובכל זאת יש עתיד ורוד, יש כאן שכבה צעירה די גדולה בצבא (+) - זו שכבה עם פוטנציאל וצריך לשים לב אליה."

מה עושה לכם טוב ומה, להבדיל, רע בקבוץ

רקפת: זה טוב שיש שמיים, אני מתה על השמיים. מה שרע זה ש"חיים אחד בתחת של השני" (תכתוב את זה במלים אחרות)

איתי: הטוב - שקט ושלווה פיזית ונפשית.
רע - איך, הכל טוב, (ייהרגו אותי בבית כי אני כל הזמן מקטר)

רביד: הטוב הוא שנוח כאן, לא צריך לרוץ ריצת אמוק כדי להשיג את החיים.

רע - סגור כאן יותר מדי, הסגירות הזאת בולמת את ההתפתחות ויוצרת בינוניות.

יזהר: הרעיון של הקבוץ הוא טוב ונכון, מה שרע - זו החברה הצעירה.

בסה"כ יש הסכמה בין החברה, שקיבלה ביטוי אמנותי במקלה מדברת, שהחיים כאן הם בקצב מונוטוני ושגרתו ושאין "אקטיון".

האם הקבוץ הינוס מהווה אתגר לצעירים?

רביד: הקבוץ הוא לא אתגר בשבילנו אנחנו רגילים לחיים האלה.

בהנחה (אופטימית) שתחליטו להשאר בקבוץ מה תהיה הסיבה להחלטה זו בחרו את האפשרות המתאימה מאלו (ה"מ:)

א. זהו "הבית"

ב. נוחיות

ג. סיבות ערכיות, אידאולוגיות

ד. סיבות מקריות (חתונה וכו')

איתי: אני חושב שאני אשאר, אני לא מוכן לחתום, קודם כל בגלל שזה הבית שלי, ואולי גם בגלל שבמדינה מטורפת כזו הקבוץ הוא הכי שפוי.

אילונה: מרגישה פה ממש כאילו שזה הבית, במובן הטוב. ובינתיים אני לא חולמת על עזיבה.

רביד: אם כבר בארץ (ואני מאמין שאני אשאר) אז בהחלט בקיבוץ, הנוחיות הכלכלית היא בהחלט חשובה. לשנן גם הסיבות האידאולוגיות, אבל אני לא יודע ולא בטוח עד כמה הן ישפיעו.

רקפת: חשובה מאד החברה, אם לא תהיה לי כאן חברה, אני צ'יק צ'אק עוזבת, חוץ מזה זה ה"בית".

יזהר: אני חושב שאם אני אשאר אז זה לא בגלל סיבה זו או אחרת אלא מתוך מכלול סיבות; חברה צעירה בריאה, תרבות, הקשר למשפחה וגם הזיקה, הרעיונות לקבוץ. אני די מזדהה עם הערכים הגדולים של שיוויון ושיתוף.

בסדר עדיפויות קודם כל החברה הצעירה (הבריאה) זו הסיבה הכי חשובה.

(ומיד יש אשורים מכולם שאכן זו הבעיה, זהו הקו האדום).

מה יחסכם לעזיבה? כיצד זה משפיע עליכם

איתי: "זה חורה לי, אני מאד רוצה להשאר, אבל לבד אני לא אשאר, אני לא מאשים אף אחד אבל צריך להשקיע יותר."

קפת: "לנו זה לא אתגר להשאר
כאן, אבל לקיבוץ יש אתגר שאנחנו
נשאר כאן.

קפת: בעבר הקיבוץ היווה אתגר,
ולא רק להבריו אלא לכל המדינה.
חל על הקיבוץ ההולך של
רוטניזציה (מי שרוצה הסבר שיפנה
אלני) והאתגר הקיבוצי שהיה מאד
חזק התמסד. הקיבוצים איבדו
את האתגר של ההתפתחות ונותרנו
עם אתגר של השרדות.

שאלה (אחרונה): אם הייתם
מתבקשים לדמות את הקבוץ לבעל-
חיים או לצמח כלשהו למי הייתם
מדמים אותו?

קפת: כמו קיפוד, עם הרבה קוצים.
דור: קיפוד זקן.

קפת: הקבוץ כמו קיפוד מתגונן
ע"י התקפדות הוא סוגר את עצמו.

איתי: אני מדמה אותו לכותנה
אתה מטפה ומשקיט אז יש יבולים,
אתה מזנזה - אז אתה יודע...

רזהר: מרבה רגליים - כי הרגליים
מסמלות הרבה טיפוסים בקבוץ,
אבל יש לו רק גוף אחד, ולמרות
שיש לו הרבה רגליים ("טיפוסים")
אפשר לעשות ממנו משהו אחד.

ראיין אביהו.

לבעי ובעיות
"אלין"

בדעה חמה, חמה
עם סיום הלימודים
והתחלת הקיבוץ
מכל בית כפר-אנחא.

נמה הרהורים על התג

חלק מן האנשים שהיו בזמן טקס הביכורים (וחלקם אף באו עם אורחיהם) היו לדעתי צריכים לשאול את עצמם אם הם עצמם לא הפריעו לקיום החג. יתכן שהדברים לא נעשו מתוך כוונה רעה אלא רק מחוסר מודעות מספקת, אבל גם כך הם לא יוצאים נקיים.

בהכנת חג יש מספר קשיים: יוצאים משגרת היום-יום, הרבה דברים צריכים להכין על חשבון הזמן הפנוי ועל חשבון בילוי עם הילדים, קיום חזרות, אך בס"ה הדבר כדאי, איך צורך להסביר את חשיבות החג לצורת החיים ודפוסי החיים שלנו.

חג הביכורים הוא דוגמא לחג שבו מופעלים יחסית הרבה אנשים; הכנת הביכורים ע"י הענפים, הכנת ריקודים, קישוט בחג. ועל מנת לקבל תמונה מאוזנת אומר שהיה הרבה רצון טוב מצד, מוסדות המשק, הרבה חברים (במיוחד תלמה, צבי ב.א., וז'וז'י) וכך הענפים בהחלט הכינו ביכורים נאים. במיוחד הלול ובפרט לול רביה. אלא שכאן ברצוני להתייחס לאותם מקרים שבהם היתה תגובה לא הולמת. יש בכפר-מנחם תנאים אוביקטיביים המפריעים לניהול תרבות ועל כך צריך פעם לתת את הדעת, כמו למשל העדר מחסן תרבות משותף לכל ציוד התרבות. קיימים בשטח כמה ריכוזים: אחד בבית הבנים, חלק בחדר האוכל, והבמות נמצאות בין המחסן לל הבנין, לאולם הקולנוע הישן (מחסן הכותנה).

גם אין ציוד מתאים לתרבות (כגון טיפיים ועוד), שהוא ציוד הכרחי לניהול מסיבות וחגים. כל זה בצירוף תגובות שליליות של הרבה חברים, יוצר לפעמים הרגשת חוסר אונים, המרפות כל ידי מי שמנסה לעשות במלאכה.

בפירוט המקרים שברצוני להציג לא אציין שמות, וגם אסווה קצת את הפרטים משום שברצוני לדון בכך במישור העקרוני וגם על מנת שלא יוצר הרושם שיש כאן רצון "לגמור חשבון".

מקרה ראשון: "ריקוד הבנלים". לצורך ריקוד זה צריך היה לגייס את הבנלים. מצד החברים נתקלתי בתגובה בנוסח "על גופתי המתה" "בשום פנים ואופן, בפרט שלחג הביכורים אני לא מתכוון לעשות שום דבר". למרבה המזל כמעט לא היו בעיות בגיוס הבנלים ורוב בעלי הבנלים תרמו מרצון את הבנלים תוך הערה: "מדוע לא הרי אלו בנלים של הקיבוץ".

מקרה שני: שעה לפני חזרת ריקודים של הילדים בהנחיית צפרא ורבקה מסתבר שהטייפ התקלקל. בצר לי פניתי לבית-ילדים מסוים לקבל טייפ ונאמר לי ש"מבית הילדים באופן עקרוני טייפ לא יוצא". הפתרון נמצא תוך חמש דקות פשוט נלקח טייפ מבית-ילדים אחר והוחזר לבית היוצר בריא ושלים בגופו וברוחו לאחר תקופת החזרות.

נלה הרהורים על התג

חלק מן האנשים שהיו בזמן טקס הביכורים (וחלקם אף באו עם אורחיהם) היו לדעתי צריכים לשאול את עצמם אם הם עצמם לא הפריעו לקיום החג. יתכן שהדברים לא נעשו מתוך כוונה רעה אלא רק מחוסר מודעות מספקת, אבל גם כך הם לא יוצאים נקיים.

בהכנת חג יש מספר קשיים: יוצאים משגרת היום-יום, הרבה דברים צריכים להכין על חשבון הזמן הפנוי ועל חשבון בילוי עם הילדים, קיום חזרות, אך בס"ה הדבר כדאי, אין צורך להסביר את חשיבות החג לצורת החיים ודפוסי החיים שלנו.

חג הביכורים הוא דוגמא לחג שבו מופעלים יחסית הרבה אנשים; הכנת הביכורים ע"י הענפים, הכנת ריקודים, קישוט בחג. ועל מנת לקבל תמונה מאוזנת אומר שהיה הרבה רצון טוב מצד, מוסדות המשק, הרבה חברים (במיוחד תלמה, צבי ב.א., וז'וז'י) וכן הענפים בהחלט הכינו ביכורים נאים. במיוחד הלול ובפרט לול רביה. אלא שכאן ברצוני להתייחס לאותם מקרים שבהם היתה תגובה לא הולמת. יש בכפר-מנחם תנאים אוביקטיביים המפריעים לניהול תרבות ועל כך צריך פעם לתת את הדעת, כמו למשל העדר מחסן תרבות משותף לכל ציוד התרבות. קיימים בשטח כמה ריכוזים: אחד בבית הבנים, חלק בחדר האוכל, והבמות נמצאות בין המחסן לל הבנין, לאולם הקולנוע הישן (מחסן הכותנה).

גם אין ציוד מתאים לתרבות (כגון טיפפים ועוד), שהוא ציוד הכרחי לניהול מסיבות וחגים. כל זה בצירוף תגובות שליליות של הרבה חברים, יוצר לפעמים הרגשת חוסר אונים, המרפות כל ידי מי שמנסה לעשות במלאכה.

בפירוט המקרים שברצוני להציג לא אציין שמות, וגם אסווה קצת את הפרטים משום שברצוני לדון בכך במישור העקרוני וגם על מנת שלא יוצר הרושם שיש כאן רצון "לגמור חשבון".

מקרה ראשון: "ריקוד הבנלים". לצורך ריקוד זה צריך היה לגייס את הבנלים, מצד החברים נתקלתי בתגובה בנוסח "על גופתי המתה" "בשום פנים ואופן, בפרט שלחג הביכורים אני לא מתכוון לעשות שום דבר". למרבה המזל כמעט לא היו בעיות בגיוס הבנלים ורוב בעלי הבנלים תרמו מרצון את הבנלים תוך הערה: "מדוע לא הרי אלו בנלים של הקיבוץ".

מקרה שני: שעה לפני חזרת ריקודים של הילדים בהנחיית צפרא ורבקה מסתבר שהטייפ התקלקל. בצר לי פניתי לבית-ילדים מסוים לקבל טייפ ונאמר לי ש"מבית הילדים באופן עקרוני טייפ לא יוצא". הפתרון נמצא תוך חמש דקות פשוט נלקח טייפ מבית-ילדים אחר והוחזר לבית היוצר בריא ושלים בגופו וברוחו לאחר תקופת החזרות.

נמה הרהורים על התא

חלק מן האנשים שהיו בזמן טקס הביכורים (וחלקם אף באו עם אורחיהם) היו לדעתי צריכים לשאול את עצמם אם הם עצמם לא הפריעו לקיום החג. יתכן שהדברים לא נעשו מתוך כוונה רעה אלא רק מחוסר מודעות מספקת, אבל גם כך הם לא יוצאים נקיים.

בהכנת חג יש מספר קשיים: יוצאים משגרת היום-יום, הרבה דברים צריכים להכין על חשבון הזמן הפנוי ועל חשבון בילוי עם הילדים, קיום חזרות, אך בס"ה הדבר כדאי, איך צורך להסביר את חשיבות החג לצורת החיים ודפוסי החיים שלנו.

חג הביכורים הוא דוגמא לחג שבו מופעלים יחסית הרבה אנשים; הכנת הביכורים ע"י הענפים, הכנת ריקודים, קישוט בחג. ועל מנת לקבל תמונה מאוזנת אומך שהיה הרבה רצון טוב מצד, מוסדות המשק, הרבה חברים (במיוחד תלמה, צבי ב.א., וז'וז'י) וכך הענפים בהחלט הכינו ביכורים נאים. במיוחד הלול ובפרט לול רביה. אלא שכאן ברצוני להתייחס לאותם מקרים שבהם היתה תגובה לא הולמת. יש בכפר-מנחם תנאים אוביקטיביים המפריעים לניהול תרבות ועל כך צריך פעם לתת את הדעת, כמו למשל העדר מחסן תרבות משותף לכל ציוד התרבות. קיימים בשטח כמה ריכוזים: אחד בבית הבנים, חלק בחדר האוכל, והבמות נמצאות בין המחסן ~~על~~ הבנין, לאולם הקולנוע הישן (מחסן הכותנה). גם אין ציוד מתאים לתרבות (כגון טייפס ועוד), שהוא ציוד הכרחי לניהול מסיבות וחגים. כל זה בצירוף תגובות שליליות של הרבה חברים, יוצר לפעמים הרגשת חוסר אונים, המרפות כל ידי מי שמנסה לעשות במלאכה.

בפירוט המקרים שברצוני להציג לא אציין שמות, וגם אסווה קצת את הפרטים משום שברצוני לדון בכך במישור העקרוני וגם על מנת שלא יוצר הרושם שיש כאן רצון "לגמור חשבון".

מקרה ראשון: "ריקוד הבנלים". לצורך ריקוד זה צריך היה לגייס את הבנלים. מצד החברים נתקלתי בתגובה בנוסח "על גופתי המתה" "בשום פנים ואופן, בפרט שלחג הביכורים אני לא מתכוון לעשות שום דבר". למרבה המזל כמעט לא היו בעיות בגיוס הבנלים ורוב בעלי הבנלים תרמו מרצון את הבנלים תוך הערה: "מדוע לא הרי אלו בנלים של הקיבוץ".

מקרה שני: שעה לפני חזרת ריקודים של הילדים בהנחיית צפרא ורבקה מסתבר שהטייפ התקלקל. בצר לי פניתי לבית-ילדים מסוים לקבל טייפ ונאמר לי ש"מבית הילדים באופן עקרוני טיפ לא יוצא". הפתרון נמצא תוך חמש דקות פשוט נלקח טייפ מבית-ילדים אחר והוחזר לבית היוצר בריא ושלים בגופו וברוחו לאחר תקופת החזרות.

מקרה שלישי: עבודה מסוימת היתה צריכה להתבצע ע"י חבר מסויים.
האחראי על החבר, רכז הענף לא הסכים לשחרר אותו לכמה שעות, מתוך
טענה של לחץ בעבודה, כאילו עזאזלן 4 שעות הן שיביאו את הגאולה...
חשוב גם לציין שאותו חבר שביצע את העבודה ביצע חלק גדול ממנה על
חשבון זמנו הפרטי אחה"צ.

היו עוד מקרים אך לא אמנה את כולם. ושוב עלי לציין שכל הדוגמאות
למעט אולי הראשונה נעשו לא מתוך כוונה רעה אלא מתוך ראית הדברים
בסדר עדיפות לוקה בחסר (לדעתי!) לא אשלה את עצמי ויתכן ומאמר זה
שייך לאותה קטיגוריה, שכמו שאומרים: "הכלבים נובחים והשירה עוברת"
אבל אם הצלחתי ברשימה זו קצת לשנות את הגישה והיחס להכנת אירוע
תרבותי. זהו שכרי: - להדליק את אותו ניצוץ שהוא חברו של "הרצון הטוב"
שיחד איתו אפשר לעשות ולהרים איך סוף אירועים בכפר-מנחם, והיו
כבר דברים מעולם ועוד יהיו.

דודו שור.

התמצלות!

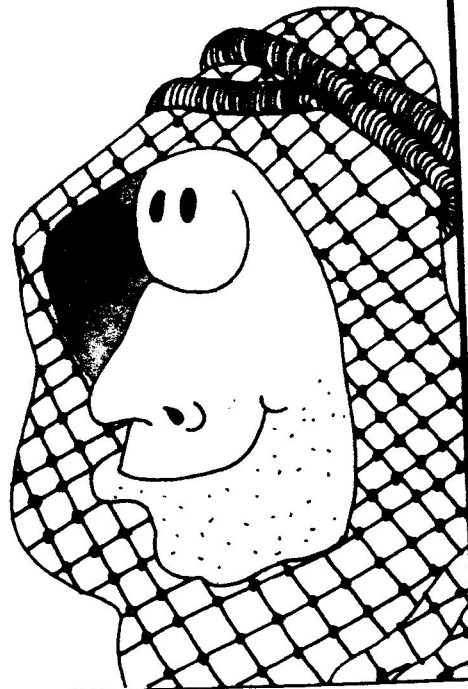
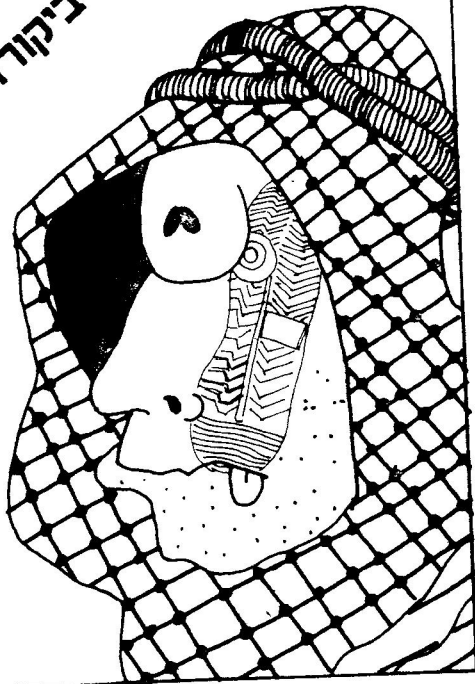
שושקה, אצחא נרא מצטערים באמת, לכתוב
בעלן "סבא" (מילה כל כך מיוצגות)
במקום "סבל" (מילה כל כך קשה) זה באמת
בזיון.
צעשה הכל הכל! שיותי זה לא יקרה.
(מבטיחים), ומחכים למאז הגא שלך.
לכל האחראים: אציה! תלמה ואורית.

פוטת השבוע

פרשת נעל

ביקורת

COPYRIGHT 1986 BY ABRIAN - KVAR MENAHEM M

4.7.86

סִיר הַסִּירִים אֲשֶׁר לְשֵׁלֵמָה

ברצוני לנסות ולהסביר מעל דפי העלון כיצד נראה המטבח הקיבוצי ככלל וכפר-מנחם בפרט. בעיני, לאחר-קופות עבודה בקיבוצים מרחביה, ניר-יצחק, ניר עוז ועוד מספר מקומות.

המטבח בקיבוץ הינו מפעל תעשייתי לכל דבר. הוא קונה חומרי גלם יקרים מאוד. מעבד אותם ומיצר מהם מזון. אותו הוא "מוכר" לחברי הקיבוץ.

המטבח הינו הצרכן הכספי הגדול ביותר של הכנסות המשק. ואי לכך חייבים לטפל בו ולהתיחס אליו בצורה המקצועית והמיומנת ביותר, על מנת להגיע לתוצאות גבוהות שמצדיקות את ההוצאה הכספית. נוסף לכך ע"י טיפול מקצועי נכון ניתן גם לחסוך בפועל כספים רבים.

תפקיד עובדי המטבח (בכל ענפיו) ועובדי חדר-האוכל לשרת ולספק את צרכי הקהל. לעערנו חדר-האוכל הינו המסעדה היחידה העומדת לרשות חברי הקיבוץ. ואיך להם שום אפשרות ללכת למסעדה אחרת.

אי לכך תפקידנו, עובדי המטבח וחדר-האוכל הוא לשרת את האוכלוסייה המקומית בצורה הטובה והמקצועית ביותר שאנו מסוגלים. העיקר שהחבר יכנס לחדר-האוכל בהרגשה טובה, וכך גם יעזוב אותו, ושתהיה לו הרגשת בית בשעת הארוחה.

עובדי המטבח וחדר האוכל חייבים להתאים את עצמם, וזמנם ושעות עבודתם לצורך ולזמן הנדרש לטפל במזון (בעיקר בשר). על מנת שיגיעו באיכות הגבוהה ביותר לצלחות האוכלים, ולא להתאים את הזמן והטיפול בבשרים לשעות העבודה הנוחות להם.

בגלל סיבות אלו וסיבות שבודאי יופיעו בהמשך, יותר ויותר קיבוצים שולחים בנים ללמוד את מקצוע הטבחנות, ולאחר סיום הלימודים מחזירים אותם למטבחיים כטבחים מקצועיים בוגרי בתי-ספר ובעלי הכשרה מקצועית של משרד העבודה.

בדרך כלל יש בעיות הקלטות לשפים אלה. אך משקים שהתיחסו בצורה מקצועית לנושא, הצליחו להחזיר את הבנים למטבחיהם ולקלוט אותם בצוות. ברוב המרחקים הקבוץ יצא נשכר מכך, אף-על-פי שלעתים קרובות היתה ההתנגדות של הצוותות מבפנים לקליטתם.

לאחר פתיחה כללית זו, אשתדל בצורה טלגרפית לפרט מספר נקודות.

1. הפגעי צוות - ישיבות צוות רצוי לעשות פעם בשבוע על מנת לבנות ביחד עם האקונומיסט את התפריט השבועי. לתכנן את העבודה לאותו שבוע. יחסים יללבי את השבוע החולף מבחינת העבודה, טיב המזון שבושל, תגובות החברים על השללר והן לחיוב. ולנסות ללמוד מכך לעתיד.

לגבי מה שבושל: רצוי להעלות על הכתב את תגובות החברים (אולי בתפריט השבועי), על מנת שיהיה אפשר ללמוד מכך בהמשך. כמו כן ללבן בעיות חברתיות שצצו במשך השבוע החולף.

במקביל צריך הצוות לשבת יום יום לפני תחילת העבודה, על מנת לסכם ביחד את העומד לקרות ביום העבודה. לחלק את העבודות וההכנות השונות. חשוב שאנשי הצוות יהיו מספיק עצמאיים וחופשיים בעשיה ובנטילת האחריות, ושהיו בתמונה לגבי העומד לקרות באותו יום. חשוב שהעובדים לא יהיו תלויים אך נרק באדם אחד לאורך כל היום.

אחת לחודש רצוי לקיים ישיבה של הצוות עם האקונומים ולתכנן ביחד את התפריט החודשי (הבשרים).

* סלטים - רצוי לעשות הפרדה מוחלטת בין הסלטים של ארוחת הצהריים וארוחת הערב. לדעתי הסלטים של ארוחת הצהריים צריכים להיות מושתתים על ירקות טריים בלבד (פרט לסלט חצילים וסלק). ואילו הסלטים של ארוחת הערב רצוי שיהיו בנויים מסלטים מבושלים, אפויים ומטוגנים למיניהם + ירקות טריים. ע"י כך ניתן להגיע למיגוון הרבה יותר גדול של סלטים בשתי הארוחות ללא התנגשות ביניהם. בארוחת הצהריים מומלץ להגיע לפחות ל-8 עד 10 סוגי סלטים טריים על-מנת להעביר את משקל הארוחה מהבשרים והדיסנות לירקות. (במדינה כמו שלנו המבורכת בירקות טריים, חייבים לנצל זאת. זה פשוט יותר בריא). במטבח שלנו ניתן בקלות ע"י שיטות שונות להגיע לכך ללא מאמץ מיוחד.

* הכנת בשרים - בטיפול בבשר צריך להיות כמה שיותר צמוד לשעת ההגשה. הכל תלוי בסוג הבשר. את הטיגון רצוי לעשות במקביל לשעת הארוחה. זאת אומרת שחשוב שפרק הזמן של הבשר היוצא מהמחבת ועד להגשתו יהיה קצר מאוד. הטיגון צריך להיעשות ע"י עובדי בישול קבועים ובעלי נסיון ולא ע"י כח עבודה מזדמן.

את המנה הראשית רצוי להוציא לפחות בשני טעמים עם לא שלושה. זה מאפשר לחבר לבחון ולגוון לעצמו קצת את המנה העקרית. גם כשהמנה הבשרית נכנסת לאפיה בתנור צריך להמשיך ולהשגיח עליה ולעיתים קרובות גם להפוך אותה מצד לצד. אפילו אם זה מצריך יותר עבודה והשקעה.

"מנות הבמקום" (הבשרים מהיום שעבר) - במנות אלה צריך לטפל במשנה זהירות ולהתיחס אליהם בזמן עיבודם וחידושם כאל מנות טריות. כל מנה כזו צריכה לקבל טפול מיוחד או לפחות להחליף את התבניות, ולא להוציא ישר מהמקרר לתנור.

* דיסות וירקות מבושלים - לעיתים קרובות מתבשלים הדברים בישול יתר. כתוצאה מכך שמבשלים זאת על הבוקר ושוכחים שזה עוד אמור לעמוד זמן רב בחימום ולהמשיך את הבישול.

* נקיון - נקיון המטבח ואחזקתו צריכים לפול על כל צוות הבישול, אך לא בהכרח בצורה שווה. אם במקרה ובזמן הנקיון הסופי צריכה להתבצע איזה שהיא עבודה מקצועית, אז אין ברירה ואותו אדם רצוי שיבצע ללא התחשבנויות. אין שום סיבה שבעולם, שהמטבח יהיה מבריק ומצוחצח כבר בתחילת ארוחת הצהריים. בדרך כלל המטבח עוד אמור לפעול אם בטיגון או בדברים אחרים, ואז הנקיונות נדחים עד לגמר העבודה.

באופן כללי מומלץ לגמור את הנקיונות בסוף יום העבודה, היינו 1300-1400. זאת אומרת לקראת סיום ארוחת הצהריים. לפי זה גם אמור להיות תכנון יום העבודה.

עבודת הבישול איננה מסתיימת עם הוצאת האוכל, אלא לאחר גמר ארוחת הצהריים, ולזה אנו צריכים להיות בנויים.

* מיכון - המטבח של שנות ה-80 הינו מטבח מודרני עם ציוד חדשני ומודרני. המטבח אמור להיות נידד, על גלגלים. כל העגלות, השולחנות והמכונות השונות צריכות להיות ניידות. בגלל השימוש בציוד מכני מודרני חייבת להיות יותר מקצועיות בעבודה וגם קצת להבין במיכון ובתפעול נכון של המכשירים השונים. על הצוות או חלקו לעזור גם באחזקת הציוד ולהיות מסוגלים לתת טיפול של עזרה ראשונה למכשירים, כמובן במסגרת העבודה.

לפי דברי אמנון זלינגר, התנור המסתובב החדש צורך חשמל פי שניים וחצי מכל צריכת החשמל של המטבח כולו על כל ציוד החשמל שבתוכו. אי לכך לדעתי אסור שחברים ומבשלות לשעבר ישתמשו בתנור זה לצרכים פרטיים לאחר גמר העבודה. זהו מכשיר הצורך הרבה חשמל וגם עדין ויקר מאוד. אין לו תחליף במטבח.

* הגשת אוכל - את המנה הראשית לדעתי צריכים להגיש אנשי צוות הבישול ולא עובדי חדר האוכל. זאת מכיוון שמי שהכין ועבד על המנה הראשית יש יותר רגש ומושג כיצד לשים אותה על צלחתו של האוכל. לצערנו האדם אוכל גם בעיניים, ואי לכך ישנה חשיבות עליונה כיצד מוגשת המנה. איך שלא יהיה לא יתכן שמתנדב שאינו דובר עברית או חברה צעירים מאוד שאינם מכירים את חברי הקיבוץ יגישו את המנה. את המנות הבשריות מאוד מומלץ להגיש בצורה אישית לכל חבר וחבר. סה"כ תפקיד המגיש הוא לנסות להמליץ ולמכור את המנה לאוכלים. גם לעגלות החמות והקרות חייבים לתת יותר תשומת לב על מנת לשמור על נקיונם ומראם האסתטי. דברים אלה הינם מרכיב חשוב ביותר בהתייחסות של החבר לארוחה ולמה שמוגש באותו יום.

* קשר אישי - מומלץ מאוד ליצור קשר בלתי אמצעי בין צוות הבישול ובין החברים הבאים לאכול. חשוב שהחברים יוכלו לבוא ולהביע את דעותיהם ומשאלותיהם לצוות בכל עת ובכל זמן. ללא פחד וללא חשש, בצורה טובה חברית ועניינית. על עובדי הבישול להסתובב בשעת הארוחות בין השולחנות ולהתעניין על טיב האוכל. במקביל רצוי גם לפשפש בהור פתי האשפה ולראות מה נזרק וכמה. כל הפעולות האלו רק יעזרו לשפר את טיב המזון ואת הרגשתו הטובה של החבר.

* אקונומיה - צריכה להיות מעורבות החדית בין האקונומית וצוות עובדי הבישול. עובדי האקונומיה צריכים להיות יותר מעורבים בנעשה בבישול היום יומי ולהיות שותפים לו. ואילו עובדי הבישול צריכים להיות מעורבים עם האקונומים בכל נושאי האקונומיה והזמנת הסחורות השונות המתבצעות במטבח. הם אינם צריכים להיות מעורבים בנושאים הכספיים והכלכליים. קביעות אלו אמורות להיות רק בידי האקונומים. זכותם לשתף פעולה.

* המטבח - מבנה - כללית המבנה אצלנו הוא בסדר. הוא גדול, מרווח ומאוורר. עם כל זה חסרים כאן מספר דברים:

א. חדר שטיפת הכלים הוא אסוף. יש שם הרבה מקום מבוזבז. המקום לא מנוצל כמו שצריך וחדר שטיפת העגלות כמו שהוא כיום הרי הוא מיותר לגמרי. אין שום התיחסות לשטיפת תבניות והשרייתם, כל הכלים המלוכלכים עוברים דרך האיזור של הכלים הנקיים על מנת להגיע לסרט. לדעתי צריך לשנות לגמרי את חדרי שטיפת הכלים והעגלות על מנת להגיע ליותר יעילות ולהפוך את חייו של שוטף הכלים לנוחים ונעימים יותר. כיום לדעתי תנאי העבודה הם פשוט לא אנושיים.

ב. חדר אפיה - חדר האפיה חייב להיות מופרד מאולם הבישול. כרגע אין דבר כזה בכלל.

ג. שולחנות עבודה וכיורים - מומלץ מאד לנייד את כל שולחנות העבודה והכיורים ולהעלותם על גלגלים. על ידי כך ניתן להתאים את אולם הבישול לצרכי העבודה הספציפית של אותו יום.

ד. כדאי למצוא מקום הולם למכונת קילוף הבצל מחוץ לאולם הבישול. בדרך כלל זה לא מסתדר ביחד.

ה. אקוסטיקה - אולם הבישול הכללי במטבח המודרני צריך להיות בנוי בצורה כזו שהוא מסוגל לספוג את הרעשים ולבולמס. חשוב למצוא פתרון אקוסטי גם לאולם שלנו. זה גורם חשוב מאוד בהרגעת הרוחות וביצירת שקט אצל העובדים.

ישנן עוד נקודות רבות אליהן לא התיחסתי, אך אי אפשר לגעת בהכל.

לסיכום: אני מקווה שהצלחתי ולא במעט לתת תמונה על המטבח כפי שהוא נראה בעיני.

אני אישית החלטתי לפרוש מהמטבח לאחר חודשיים וחצי של נסיון, מאחר והתברר לי שהשקפותינו לגבי צורת העבודה וההתייחסות אליה שונות לחלוטין. הגעתי למסקנה שעדיף לצאת דקה אחת קודם לפני שהמים יגיעו לנקודת הרתיחה.

לבישול בבית אהיה מוכן לחזור ברגע שאוכל לתת ולתרום בכל התחומים הקשורים לבישול באופן חופשי וברגע שארגיש שאני מסוגל להביע, להשפיע, להתבטא ולהתפתח בתחומי הללו באופן חופשי ומתוך רצון הדדי.

תשובה לשאלה :

קראתי בעיון רב את המאמר של שלמה ואני רואה מחובתי להגיב על הנאמר בו בהרחבה רבה.

אינני חולקת על שלמה על כל האספקטים המקצועיים שאותם הוא מעלה בדבריו, ואני יכולה רק לחזק את אשר הוא כתב. בכון, המטבח הקבוצי הוא הענף השולט על יותר מ-30% מההוצאות הצרכניות של המשק, ומועסקים בו מספר רב של עובדים. כל אלה הופכים אותו לאחד הענפים הראשיים במערכת הכללית של הקבוץ. אך למרות הכל זהו אחד הענפים המפגרים ביותר במערכת המשקית, בד"כ הוא מנוהל בצורה חובבנית ע"י האדם הפנוי והמזדמן, ורב העובדים בו הם זמניים ותורגים ולא ניתן להרכיב צוותות באף סקטור (חדר-אוכל, בשול, חדר קלופים) והניידות ובזבוז שעות עבודה רב.

את הצגת המטבח האידאלי (כפי ששלמה רואה אותו) יש ראשית כל להתאים למציאות העכשווית של המקום עליו מדובר. זה כולל התאמת העבודה לפי המכשור הקיים, התאמת העבודה עם כוחות העבודה הקיימים והיכולת שלהם לבצע את המשימות.

אך עלי לתקן את שלמה, אין זה נכון שקבוצים רבים שולחים את בנייהם ללמוד את מקצוע הטבחות ע"מ להחזירם אחרי הלימודים למטבחים כטבחים מקצועיים בעלי תעודות של משרד העבודה. מהמפגשים שלי עם אקונומים רבים במשך כל שנות עבודתי במטבח, ידוע לי שרב המשקים פותרים את בניית צוות הבשול ע"י העסקת טבחים שכירים. הרי מי היום הולך ללמוד טבחות, כל אחד רוצה להיות מהנדס מחשבים, או מהנדס יצור ועד מקצועות דומים להם. ובכך המטבח הקבוצי מעסיק טבח שכיר וכאן התמונה שונה. טבח שכיר מתנהג כשכיר, אינני חושבת שאני צריכה לפרט יותר.

שלמה טוען שיש בעיות הקלטות לשפים האלה, כלומר לבנים החוזרים אחרי הלימודים. וכאן אני רוצה להתייחס. לדעתי כשאדם מגיע למקום עבודה חדש ולא משנה אם הוא בעל מקצוע או לא, הוא צריך לתת לעצמו תקופת לימוד והכרות עם המקום ועם האנשים העובדים בו. ומצד שני לתת אפשרות לאנשים המקומיים להכיר אותו, את הידע שלו וכמובן ללמוד ממנו. לדעתי תקופת לימוד זו לשני הצדדים איגבה עבור בעל מקצוע התכופפות, התקפלות ובוודאי לא חולשה (כפי ששלמה בטא זאת בשיחה שהתקיימה עם כל צוות הבשול ואתי).

שלמה הגיע למטבח כפר-מנחם כאשר עובד בו צוות בשול די מגובש הכולל לתוכו טבחיית בוגרת רופיץ עם וותק של 19 שנה ולטבחיית בוספת בוגרת רופיץ צעירה יותר, ולצדס אקונומית עם וותק של כמעט 5 שנים. שלמה הגיע למטבח לתוך צוות מלא בכונות לקלוט אותו, ללמוד ממנו ולשלב אותו לתוכו. אך כפי שכבר אמרתי הרי דרנשה לכלם תקופת היכרות ולימוד.

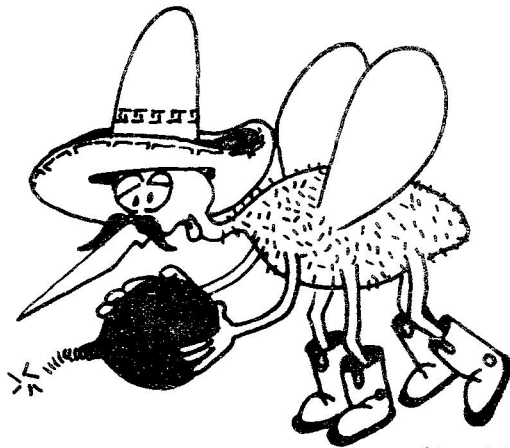
האם לא זו הדרך?, האם שגיבור?

אליז

4.7.86

העיתון

דף 7 צי"ג

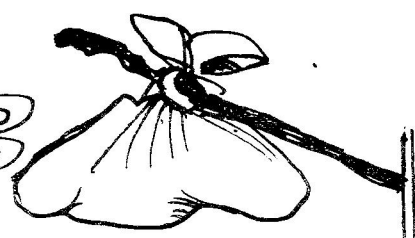

by: ADRIAN

30-08-86 N° 003

צ'לון מלאכות

ועדת רכב שבקבוצנו. (העתקים של המפתחות יהיו ברשות הועדה). החבר... יתחיל את פעילותו לאחר שנקבל הסכמתכם בכתב על תנאינו זה".

ב. לתבוע בצורה קטגורית מהחברים שאינם מעמידים את רכבם לרשות הועדה בתרופים מתרופים שונים שיחדלו מנוהגם זה. ובמקרה ויסרבו, לדרוש את החזרתם הביתה.

הערה ב' נוגעת למבט גזברי.
אמנוך מנתח בצורה מוצלחת את מצבנו המשקי ומציע פתרונות מצויינים לשנוי המצב. אצט כמה מעיונותיו: "נחלנו הצלחות באותם הענפים בהם נמצאו המשוגעים לדבר, המוכנים להשקיע מזמנם, מחשבתם, מרצם וכו' וכו', או: "לשים דגש על הכשרת וקידום כח אדם מקצועי לענפי הייצור" והוא מסכם במלים: "הנסיון ההסטורי הקצר של עשור שנים מחייב לדעתי יוזמה ושינוי בכל תחום מתחומי חינוך והעיקר יפה הדבר לארגון ונהול ענפי המשק והשירותים".

אלה דברי אלוהים חיים!
אבל שאלה אחת לי לאמנוך: בתוך עמנו אנו חיים. מה תעשה ויקום חבר מוכשר שקיבל מהקבוץ את כל האמצעים ללמוד ולקדוש ויכריז: לא מעניין אותי צרכי המשק. לכל חבר יש זכות למימוש עצמי, והקבוץ חייב לאפשר לי לצאת החוצה ולעבוד במקום שאמצא את סיפוקי ומימושי...
כקצין קרבי בצה"ל האינך חושב שהצטרפת לגמור את הכתבה הנהדרת בסיסמה: אחרי...
ולעמוד בראש המשימות שצידינת?

ברצוני להגיב על כמה כתבות שהופיעו מעל דפי העלון האחרון (מס' 11) ובהזדמנות להעלות רעיון לפתוח מדור חדש בעלון (בנוסף למדור של משה'לה) לתגובות של חברים על הפרסומים. הוא יהיה קרוי "תגובות" או "קוראים כותבים" כפי שמקובל בעתונים המכבדים את עצמם. להלן העניינים שברצוני להגיב עליהם

הערה א' נוגעת לחריגים בענייני רכב

ראשית יש לברר את ו. רכב שדנה בעניינים ומפרסמת מסקנותיה. אבל נדמה לי שבמקרה משולם, הועדה הגזימה בתגובותיה. בדרך כלל צריך להיזהר מאוד מפירסום שם חבר, ובגיורי פומבי מעל דפי העלון. העלון מגיע לכל מיני מקומות וצריך לקחת בחשבון שיש משפחה וילדים וכדאי לשקול אם המעשה מצדיק הלבנת פני חבר ברבים בצורה כה חמורה. אינני מביין גם למה שללו את זכותו לשלושה חדשים, כשבסעיף 1. באותה כתבה כתוב: חבר שעשה דין לעצמו וכו', לא יקבל רכב במשך חדשיים. לדעתי העונש בצורת גיורי פומבי מספיק, ולא צריך עונש נוסף של שלילת זכות הזמנת רכב. בהזדמנות אני מציע לועדה לדרוש מהמזכירות להסדיר את ענין הרכב של הפעילים שאינם מעמידים את רכבם לרשות הועדה בשעות שאחרי העבודה. ולמזכירות אני מציע:
א. לשגר מכתבים למועצת הכותנה ולקואופרטיב "הנגב" בנוסח:
"בהתייחס להסכמתנו בענין פעילותו של חברנו... הנגיד להעיר את השומת לבכם שהסכמתנו מותנית בהעמדת הרכב שהחבר יקבל (אם יקבל) לצורך עבודתו, לרשות

הערה ה' נוגעת לספרו של שמואל
כספי

מכיוון שעורך העלון לא מצא לנכון
לברך את שמואל, אני לוקח על
עצמי את הזכות הנעימה. כה לחי!
שמואל המשיך ואל תרפה. גיל
הפנסיה והשיבה מתאים ביותר
ליצירה עיונית וספרותית.

משה ד.

הערה ג' נוגעת לנסיעות לחו"ל

מדו"חות ישיבת המזכירות מתברר
שרוב הבעיות העולות לסדר היום
של המזכירות הן: נסיעות לחו"ל.
לדעתי, הקיבוץ קיבל מספר
החלטות מעוותות בקשר לנסיעות
חברים לחו"ל ויש צורך באופן
דחוף לעשות רביזיה יסודית
על הנוהג והנהל בשטח זה,
אחרת, המזכירות והקיבוץ יסתבכו
והעניין לא יירד מסדר היום ויביא
להתמררות ותסכול.

אתן דוגמא:

המזכירות לא אישרה לצפורה ומשה ל.
לממש את הנופשים שצברו לצורך ביקור
אצל בנם. אני מתאר לי שמשפחת
לביא תמצא דרך לגייס את הכסף
ותסע לבקור הנ"ל. מתוך נסיוני
הנני יכול להסביר להם בפני
איזה הוצאות הם עומדים. חוץ
מכרטיסי נסיעה עליהם לשלם מיסים
כדלהלן: מס נסיעות, מס 20%
מערך הכרטיס, מע"מ על מטבע חוץ,
והמס המכאיב ביותר, מס שמשלמים
לקבוץ בדרך הורדת ערך הנופש
שמסתכם ב-22 דולר ליום. המס
הזה אינו מוצדק ומעליב.
גם עניין צבירת 5 נופשים במקום
3, אינו מוצדק. כשנפלה ההחלטה
על צבירת 3 נופשים, הקבוץ
דחף, דירבן והמריץ חברים לקחת
למפרע נופשים - רק שיסעו...
וכשהגיע תורם של משפחת לביא -
סטופ! צריך 5. זה לא מעליב?
בכוונתי להופיע בפני ד. נסיעות
לחו"ל, לערער על הנוהגים
הקיימים ולהציע סדור אחר שיגריד
מהמזכירות את הסיוט הנקרא
נסיעות לחו"ל. כי בסופו של דבר,
מי שמחליט לנסוע ייסע, אבל תוך
כדי עגמת נפש וביזוי עצמי.

הערה ד' נוגעת לתערוכתו של ג'ו
האם עלי לנסוע לירושלים בשביל
לראות את התערוכה? איפה כל
מנהלי המוזיאונים בקיבוץ?

26 חברים ♂

השתתפו.

בטומו המונדיאל

1 בלבד דכה

דהו חבר ותיק

(כמד לצעירים שיא

להם מלי ללמוד)

בעל עבר קרבי

למאיר אלעדרי

כל הכבוד!

וגם למאיר יונה!

4.7.86

ת ג ר ב ה
+++++

בפרסומי המזכירות, בעלון הקיבוץ בחדשים האחרונים, נזכרו שמות חברים שפנו בבקשה לאפשר להם שחרור כספי הנופשים המצטברים לשם בסיעה לחו"ל.

כזכור, שונתה ההחלטה המקורית ומועד שחרור הכספים נקבע לחמש שנים במקום שלוש. והנה, לחלק מהפונים אושרה הנסיעה, לאחרים לא. שמעתי חברים שחושבים שתיקון ושינוי בשיטת חלוקת הנסיעות לחו"ל, היה מונע מצבים בלתי נעימים ומשחרר את המזכירות מדיונים ארוכים. שכך, כך נדמה, אין מצרך מן המצרכים שהקבוץ מספק לחבריו, שזכה לכל כך הרבה תשומת-לב. שיחות קבוץ והחלטות, תיקונים וערעורים, כמו נושא נסיעות לחו"ל.

בפרספקטיבה של הזמן שחלף, אפשר בהחלט לראות את תוצאותיה הבלתי שנות של השיטה ואפשר להבין לרגשי החברים שלא באו על ספוקם. חבל רק שאנו שוכחים, בדרך כלל, והתמונה השלמה של נושא נסיעות לחו"ל איננה ברורה די הצורך.

יש לנו בעיה והיא: בעית הבנים שחיים בחו"ל, בחלקם עם מתנדבים לשעבר, וישנם חברים שהוריהם חיים בחו"ל וקשריהם נמשכים, כמובן, על אף המרחקים. כשהוחלט שחברים אלה יכולים לנסוע לבקר את בני משפחתם כל שנתיים, נראה היה שהקיבוץ הבין את הבעיה והלך לקראת חבריו. האפשרות לנסוע ניתנה, אמנם, הדאגה למימון נשארה בידי החבר, והנה הוחלט מאוחר יותר על אפשרות צבירת דמי נופש של שלוש שנים לשם נסיעה קצרה לחו"ל. חברים שאין להם מקורות כספיים אחרים מלבד תקציבם האישי, ראו בהחלטה זו עזרה ממשית למימוש רצון ביקור בנים - הורים.

ככל שנבין מהר יותר את מרכזיותה וחשיבותה של בעית המשפחות הנ"ל בחייהם הפרטיים, יוגברו, אולי, המאמצים למציאת פתרון טוב יותר ושינוי נוסף יותר לבעיה זו.

משה לביא

4.7.86

הזדהות עם דברי רכז המשק
+++++

קראתי בעיון רב את סקירתו של שלומי, ואני בא לחזק את ידי.
הייתי מחריף במעט ואומר שבתקופה הבווערת, סוף מאי וכל חודש יוני
זאת העונה הקשה ביותר. עשוב, העמסת עופות, וכל זה נופל על מתי
מספר בלבד. הייתי אומר בין 30-40 חברים. על כל כך מעט כתפידים
זה יותר מדי.

הצעתי היא, בתקופה הזאת אפשר בהחלט לסגור את בית הקבוץ הארצי,
את גבעת חביבה, שום אסון לא יקרה אם בתקופה זאת מוסדות אלה יהיו
סגורים ואותם החברים יוכלו לעזור בתקופה קשה זו.
אני מתאר לעצמי שאותה בעיה קיימת גם בקיבוצים אחרים.
סך הכל המוסדות האלה הם שלנו ויש באפשרותנו לתמרן ולכוון את
המערכת.

אני תקווה שבעונה הבאה יקחו את הדבר בחשבון ונצא כולנו נשכרים
ופחות יגעים.

מאיר האוזר.

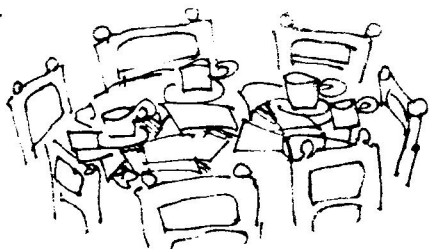
אקרוֹבטיקה - מאת דן פגיס שונפטר השבוע

מִכָּה ראשונה של תף - והוא פקעת אויר, גפיו לכל עבר, הוא מתערבל, יורד
בקשת גדולה, נוחת על קצה אצבעו. יפה מאד, אבל כבר ראינו.

מִכָּה שנייה של תף - והוא פדור מרחף בין שבִּעָה פדורים, בועט ונבִּעֵט, יורד
בקשת גדולה, תופס את כלם על אפו. יפה מאד, אבל כבר ראינו.

פתאם ללא כל הכנה, לפתע פתאם, רגליו עומדות על קרשי הבמה, ומעל לרגליו
- אגנו, בטנו, חזהו, כתפיו, צנארו, ולמעלה פניו הפונות בשלנה אל החשף. זאת
אמנות שאין למעלה ממנה.

4.7.86

דו"ח משיבת מזכירות 17.6.86
=====

1. יואב איל - המשך עבודת חוץ.
המזכירות אישרה את המשך עבודתו לשנה נוספת של יואב, כמכונאי בקבוץ מפלסים.
2. חני גרמן - חופש
אושר במסגרת חופש צעירים לשנה.
3. השתתפות חברים ב"זמריה" -
אושרה השתתפות של: קלוץ, מאיר א., אסא, נועה, עמליה, ניצה, תלמה, - חברי המקהלה האזורית "יואב", להשתתף בזמריה המתקיימת ביולי. מדובר ב-7 ימים במימון המועצה וחברי המקהלה.
4. שלט תורמים בחדר חולים.
מימון חדרי החולים בקבוץ מומן בחלקו ע"י תורמים. אחד מהם, בן דודו של פנחס כ. פנה אלינו שנציב שלט בבניין בו שמות התורמים. חלק מחברי המזכירות הביעו דעה שאנחנו צריכים להמנע בעקרון מהנחת שלטים כאלו, אך מתוך כבוד לפניה אישרנו את הצבת השלט במתכונת צנועה.
5. הלינה בבתי הילדים -
ביחד עם ר. חינוך התקיים דיון רציני על בעיית הלינה הלא מסודרת בבתי הילדים. נציגי ר. חינוך תיארו בפני המזכירות מצב קשה אשר לדעתם הולך ומחריף, המהווה סכנה לנורמות החינוכיות הבסיסיות שלנו. סוכם שיש לעשות הכל כדי לעצור את תהליך ההתדרדרות בנושא, ולהגיע להחלטות ברורות, תוך זמן סביר, בשיתוף עם הועדה המיוחדת שהוקמה לצורך טפול בבעיית הלינה בבתי הילדים.

6. דירת מש. דרום (הצעירה)
אושרה פנייתם של גיל ואורנה לעבור לדירה פנויה בשכונת ג'. למרות ששכונת ג' נחשב לשכונת קבע, החלטנו לראות דירה זו כדירה זמנית עבור משפחת דרום. הסיבות לכך נובעות:
א. יש קושי בממוש דירות כאלו.
ב. רצון להגדיל את שכונת הצעירים באזור.
ג. להטיב את תנאי הדיור של המשפחה.

ישיבת מזכירות 22.6
=====

1. פעילות ועדת חברים
בהשתתפותם של נציגי ועדת חברים, הציג איציק כהנים את דרכי פעולתה של הועדה החדשה. המזכירות קיימה דיון בנושא.

- ג. איך לשתף חניכי מוסד עד י"ב במסיבות ח"ץ.
- ד. איך לאפשר למוסדניקים להשתתף במסיבות מתנדבים ואולפן שבהם יש שתיה חריפה.
- ה. יש להקפיד במסיבות קבוע (חתונות וכד') שחניכי המוסד ישתו במידה מבוקרת ביותר.
- ו. יש למצוא דרך טכנית שבני המוסד לא יקחו בקבוקי יין בתום מסיבות, חתונות, קבלות שבת וכו'. (רעיון שהונהג במספר קיבוצים; היין באירועים מיוחדים מרוכז בחבית ולא בבקבוקים).
- ז. חשוב לקיים שחת הורים ללימוד וגיבוש העמדה בנדרון.
- ח. שיתוף פעולה: בכל מקרה של בעיה שתיה יש לדרוח על כך לקיבוצים (הורים ו. מוסד ובשליים מסוימים גם מזכירים) - וההפך: מהקיבוצים למחנכים ולמזכירות המוסד.

מילת סיום חשובה לרור הדברים

במקביל לטיפול החינוכי והמשפטי בנושא מניעת האלכוהול ואי טישטוש הנושא (כפי ש"צפית" בהגה בעבר בנושא טיפול בכספים ובמקביל להתנגדות ולטיפול באורחות החיים הזרים לנו (עישון, גניבות, ונדלונד ועוד) - חשוב שכולנו בשמור על אמות מידה ופרופורציות בהצגת הדברים, ללא הפרזות והכללות שאינן משרתות ואף מזיקות.

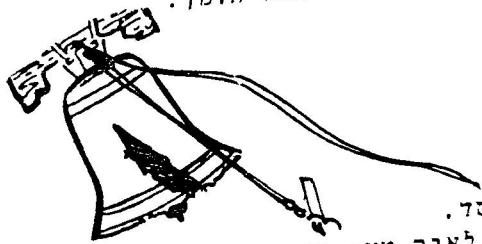
- 3. התקיים בירור עם משולם אורן בנושא רכב. המזכירות גינתה את המעשה וקיבלה את התנצלותו על כר.
- 4. חו"ל - שתי בקשות לנסיעות נדחו מאחר ונגדו את החלטות הקבוץ.

4.7.86.

2. אוכמה - שמירת קשר עם סמינר הקבוצים.
אוכמה מקבלת את החלטת הקבוץ ותלמד את קבוצת "פעמון".
על מנת לשמור על קשר עם הסמינר, אוכמה פונה להמשיך יום בשבוע,
בהוראה, ולמצא דרך בשנת תשמ"ח להשתלב באופן חלקי בעבודה בסמינר
הקבוצים.

לאור רצונה של אוכמה, ופניה של הנהלת הסמינר, המזכירות מתיחסת
לכך באהדה. דיון והכרעה מעשית בנושא יבואו בבא הזמן.

ישיבת מזכירות 26.6.86
=====

1. נוהגי שמוש באלכוהול, בקבוץ ובמוסד.
הדיון התקיים ביוזמת מוסד "צפית" לאור מצב קשה בו נמצאים מספר
חניכים לא קטן אשר הפכו את השמוש באלכוהול לתרבות חיים ובלווי.
הדיון התקיים בהשתתפותם של משהלח ז. מו. צעירים, יזהר, וצבי קרן
כנציג המוסד.

התפתח דיון מקיף בנושא ועלו מספר כוונות לפעולה. המזכירות
פונה בזאת לוו. מנויים לזרז את בחירת ועדת מוסד. כמו כן קבלה
המזכירות את דף ההמלצות שפורסם ע"י מוסד "צפית" כהנחיה לפעולה
והחלטות.

להלן דף ההמלצות:

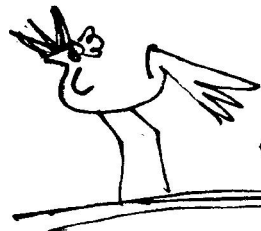
כללי: בישיבה מיום 20/5 הוסכם על הכל שהטפול בבעיות הנ"ל מחייב שתוף
פעולה בין המוסד והקיבוצים ובין כלל קיבוצי "צפית" וכמובן דוגמא נאותה
בתרבות החיים בקבוצים: במוסדות הצבור, בח"א, במסיבות, במועדון,
בדיסקוטקים של החץ ובתרבות החיים של חברי הקבוץ עצמם. דהיינו: על אף
שיש הבדל בין החברה הבוגרת לבין המוסדניקים (ההבדל ששומה עלינו להציגו
ללא טשטוש בפני החניכים) - לא ייתכן לחנך לערכי תרבות עמוקים ללא
הזהרות עם תרבות החיים של החברה הבוגרת: לכך סוכס שכל קבוץ יגבש את
המדיניות והנוהלים שלו לגבי האוכלוסיה הבוגרת, מדיניות שתחייב את
מוסדות הקבוץ לפעול בהתאם וכן כמובן לקיים פעולת הסברה בקיבוצים.

הנחיות לגבי המוסדניקים בקיבוצים:

הגושה העקרונית: המוסד והקיבוצים מתנגדים לכל שתיית אלכוהול כביטוי
לתרבות חיים ואירועים חברתיים. ההורים והמחנכים יבהירו לבנים את ההבדל
בין שתיית תרבות חיים לבין הרמת כוסית רק באירועי חג ומשפחה מיוחדים.
הנחיות:

א. איך לאפשר הבאת משקאות חריפים ובירה במסיבות המוסד, טיולים וכד'
ב"צפית". ובקיבוצים.

ב. איך לאפשר למוסדניקים לרכוש משקאות אלכוהול כולל בירה לבנה בכלבו
או באקונומיה.

קונצרט קיץ

ההרכבים שנאזין להם בקונצרט זה, ברובם "תוצרת בית" וחלקם בשיתוף פעול רבעזרתם של ילדים מקיבוצים שכוים.

זו השנה השניה שאנו עורכים קונצרט קיץ ובו ניתן ביטוי לחדוות הנגינה והזמרה של צוותים, שזו להם הזדמנות מיוחדת להופיע ושל כאלה - אשר עובדים באופן רצוף ומפגש זה מהווה עבורם מעין סכום לעבודתם המשותפת.

בקונצרט נשמע מגוון של יצירות - בניגוד לשנה שעברה, שעמדה בסימך 300 שנה להולדתו של באך.

כמו כן כוללת התכנית מספר קטעים לפסנתר סולו, בבצועה של עדי קרן, אשר הוכנו לקראת בחינות כניסה לאקדמיה למוסיקה השנה.

אנו תקוה שגם בשנים הבאות נמשיך מסורת קיצית זו - להנאת המאזינים והמבצעים כאחד.

צבי קרן

משאלות

הרבה כוכבים נופלים בזכותי ללא משאלות. זקוקי הפתע החדים האלה... לא הייתי מוכן לעצמי. ובכן מצאתי לי מזרקה, ובלחש מדוד זרקתי פרוטה לפנים; אכל היא נבלעה מיד בשלל הפרוטות שזרקו אחרים. עכשו אני יעיל. אני כותב, חותם ותוחב את הפתק לפתל.

מחויץ לשירה

שורות של שיר, ארכות, קצרות: כל אחת קשורה בקיץ שנגזר עליה. מחויץ לשירה אנחנו עפים בחלל, חוזרים, נצתים בקצה האויר, נשרפים, שופעים חשכה מסביבנו.

מחויץ: מיליון נקודות

13/81

4.7.86

ע. רוסצ'ה!! על האוצרין לחבר.

בתוקף כגיסתג לתפקיד "אחראי מועדון לחבר", ברצוני להבהיר לציבור כמה כללים שקיומם הכרחי על מנת שנוכל להחזיק את המקום בצורה מכובדת. רק שמירה על כללים אלו גוכל להצדיק את קיום המועדון כמקום מרכזי בקיבוץ.

להלן מספר דברים:

1. המועדון יהיה פתוח 7 ימים בשבוע למה שמכונה "בית-קפה", כלומר כל מי שסיים י"ב ומעלה, מוזמן לבוא ולבלות כאוות נפשו תוך התחשבות בזולת ובאחרים הרוצים להנות כמוהו. שעות הפתיחה: 1930:2130.
 2. המועדון לא ייפתח במידה ויהיה במקום ארוע מיוחד, כגון מסיבה וכו'. כל ארוע כזה יתואם איתי מראש לפחות שבוע לפני. לא כל פנייה תענה אוטומטית בתשובה חיובית.
 3. ישיבות של ועדות וענפים יוכלו להתקיים במועדון, אולם לא בשעות פתיחתו, דהיינו 1930:2200 (ענף או ועדה שירצו לקיים ישיבות בשעות הפתיחה, יוכלו לעשות זאת, אולם עליהם לקחת בחשבון שהם צפויים להפרעות מצד הציבור שבמקום). תאום ישיבות אלו גם כן יתבצע שבוע מראש.
 4. כל אחראי ועדה, ארוע וכו', חייב להשאיר את המועדון נקי ומסודר בדיוק כמו שהוא קיבל אותו. על מנת שהדבר לא יפגע בפתיחתו של המועדון בערב.
 5. המועדון הוא מקום ציבורי במלוא מובן המילה, ולכן יונהג בו איזור עישון. על האנשים לכבד כלל זה ולעשן רק במקומות המיועדים לכך, לנוחיותם של אלו שלא רוצים להיות מקורבים לעשן.
 6. במועדון יש רכוש יקר. על מנת שנוכל להנות ממנו לטווח ארוך, על כל אחד לשמור כמיטב יכולתו ופשוט להחזירו למקום. צריך לזכור שאחריכם יש תמיד מישהו שצריך לנקות ולהחזיר את העתוננים למקומם. נסו לעזור לו!
- לסיכום, איך הכוונה להטיף מוסר לאותם חברים ש"לא בסדר", אלא להציג את הדברים כמו שאני רואה אותם עם הכנסי לתפקיד, כשהמטרה היא הנאה מקסימלית של כל אחד ואחד תוך התחשבות בזולת.

בתקוה לשיתוף פעולה
ירון שור

עניני השתלמות

בדיונים של ועדת השתלמות במשר החודשים האחרונים, נסתמנו שתי הצעות שהן עקרוניות במהותן ודורשות התיחסות של הציבור.

הראשונה היא בתחום ההשתלמויות החלקיות - לגבי חברים ותיקים (מעל גיל 60). הצעתנו היא - להוציא את פניות החברים האלה ממכסת ההשתלמויות החלקיות (מדובר בפניות עד יומיים). רוב החברים הוותיקים עובדים לפי יכלתם ונעדרי מעבודה לפי הצורך. ההוצאה הכספית אינה גדולה (כדוגמא - במכון בובר-אוניברסיטה בירושלים התשלום הוא 4% משכר לימוד הכולל באוניברסיטה בלי אגרה). כמו כן מספר הפניות להשתלמויות חלקיות משכבות גיל אחרות הוא די גדול ואין הגיון שתהיה התחרות על המקומות, שהם בלאו הכי מצומצמים השנה.

ההצעה השניה נוגעת לצעירי הצעירים - והיא משותפת לוועדת השתלמות ולוועדת צעירים, הכוונה לפתוח מסלול צעירים נוסף. הוה אומר, המרת שנת חופש בשנת לימודים. אם כי הצעה זו הנה בלתי-שגרתית, אנו רואים בה אפשרות נוספת לצעירים שחוזרים מהצבא שאינם מעוניינים במיוחד לצאת לחופש.

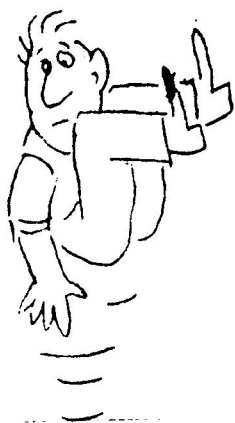
ברצוננו להציג את הפניות להשתלמויות ארוכות העומדות לפני הוועדה.

1. אורי ל. - כלכלה חקלאית - רחובות - 3 שנים
2. צבי ק. - מקרא, היסטוריה-תל-אביב - 2 שנים
3. גינה - סיעוד - תל השומר-
4. משה ז. - ניהול תעשיה - באר-שבע - 3-4 שנים
5. רפי ג. - פיזיותרפיה -תל-אביב - 4 שנים
6. בלהה ל. - יועצת חינוכית- - 3 שנים
7. יעקב ברוידא - כלכלה - רחובות - 3 שנים
8. אסתר ל. - מנחים דיוועים- רופין - 2 שנים
9. עדי ק. - מוסיקה - 3 שנים

דיון בעניני השתלמות יתקיים במוצאי שבת 5.7.86

בלה כ.

ועדת השתלמות

י. רוסצ'ה!! על האולצ'ין אחר

בתוקף כגיסתך לתפקיד "אחראי מועדון לחבר", ברצוני להבהיר לציבור כמה כללים שקיומם מהכרחי על מנת שנוכל להחזיק את המקום בצורה מכובדת. רק שמירה על כללים אלו גורם להצדיק את קיום המועדון כמקום מרכזי בקיבוץ.

להלן מספר דברים:

1. המועדון יהיה פתוח 7 ימים בשבוע למה שמכונה "בית-קפה", כלומר כל מי שסיים י"ב ומעלה, מוזמן לבוא ולבלות כאוות נפשו תוך התחשבות בזולת ובאחרים הרוצים להנות כמוהו. שעות הפתיחה: 2130:1930.
 2. המועדון לא ייפתח במידה ויהיה במקום ארוע מיוחד, כגון מסיבה וכו'. כל ארוע כזה יתואם אינך מראש לפחות שבוע לפני. לא כל פנייה תענה אוטומטית בתשובה חיובית.
 3. ישיבות של ועדות וענפים יוכלו להתקיים במועדון, אולם לא בשעות פתיחתו, דהיינו 2200:1930 (ענף או ועדה שירצו לקיים ישיבות בשעות הפתיחה, יוכלו לעשות זאת, אולם עליהם לקחת בחשבון שהם צפויים להפרעות מצד הציבור שבמקום).
 4. תאום ישיבות אלו גם כן יתבצע שבוע מראש.
 4. כל אחראי ועדה, ארוע וכו', חייב להשאיר את המועדון נקי ומסודר בדיוק כמו שהוא קיבל אותו. על מנת שהדבר לא יפגע בפתיחתו של המועדון בערב.
 5. המועדון הוא מקום ציבורי במלוא מובן המילה, ולכן יונהג בו איזור עישון. על האנשים לכבד כלל זה ולעשן רק במקומות המיועדים לכך, לנוחיותם של אלו שלא רוצים להיות מקורבים לעשן.
 6. במועדון יש רכוש יקר. על מנת שנוכל להנות ממנו לטווח ארוך, על כל אחד לשמור כמיטב יכולתו ופשוט להחזירו למקום. צריך לזכור שאחריכם יש תמיד מישהו שצריך לנקות ולהחזיר את העתוננים למקומם. נסו לעזור לו!
- לסיכום, איך הכוונה להטיף מוסר לאותם חברים ש"לא בסדר", אלא להציג את הדברים כמו שאני רואה אותם עם הכנסי לתפקיד, כשהמטרה היא הנאה מקסימלית של כל אחד ואחד תוך התחשבות בזולת.

בתקווה לשיתוף פעולה
ירון שור

עניני השתלמות

בדיונים של ועדת השתלמות במשך החודשים האחרונים, נסתמנו שתי הצעות שהן עקרוניות במהותן ודורשות התיחסות של הציבור.

הראשונה היא בתחום ההשתלמויות החלקיות - לגבי חברים ותיקים (מעל גיל 60). הצעתנו היא - להוציא את פניות החברים האלה ממסכת ההשתלמויות החלקיות (מדובר בפניות עד יומיים). רוב החברים הוותיקים עובדים לפי יכלתם ונעדרים מעבודה לפי הצורך. ההוצאה הכספית אינה גדולה (כדוגמא - במכון בובר-אוניברסיטה בירושלים התשלום הוא 4% משכר לימוד הכולל באוניברסיטה בלי אגרה). כמו כן מספר הפניות להשתלמויות חלקיות משכבות גיל אחרות הוא די גדול ואין הגיון שתהיה התחרות על המקומות, שהם בלאו הכי מצומצמים השנה.

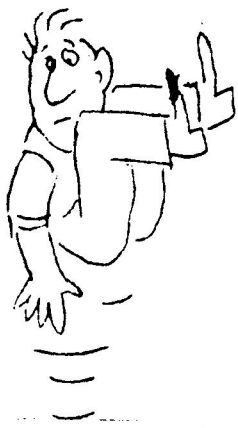
ההצעה השניה נוגעת לצעירי הצעירים - והיא משותפת לוועדת השתלמות ולוועדת צעירים, הכוונה לפתוח מסלול צעירים נוסף. הוה אומר, המרת שנת חופש בשנת לימודים. אם כי הצעה זו הנה בלתי-שגרתית, אנו רואים בה אפשרות נוספת לצעירים שחוזרים מהצבא שאינם מעוניינים במיוחד לצאת לחופש.

ברצוננו להציג את הפניות להשתלמויות ארוכות העומדות לפני הועדה.

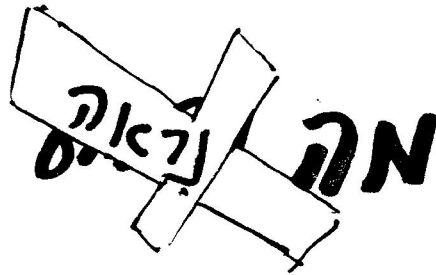
1. אורי ל. - כלכלה חקלאית - רחובות - 3 שנים
2. צבי ק. - מקרא, היסטוריה-תל-אביב - 2 שנים
3. גינה - סיעוד - תל השומר -
4. משה ז. - ניהול תעשיה - באר-שבע - 3-4 שנים
5. רפי ג. - פיזיותרפיה - תל-אביב - 4 שנים
6. בלהה ל. - יועצת חינוכית - רחובות - 3 שנים
7. יעקב ברוידא - כלכלה - רחובות - 3 שנים
8. אסתר ל. - מנחים ויועצים - רופין - 2 שנים
9. עדי ק. - מוסיקה - 3 שנים

דיון בעניני השתלמות יתקיים במוצאי שבת 5.7.86

בלה כ.
ועדת השתלמות

המרכוליות

המרכולית הצנועה והקטנה שלנו מתפקדת כבר שבע שנים תחת פקודה המסור והמתמיד של דבורקה ובעזרתן של נחמצי'ה, רוחלה ד., ויולה שהצטרפה בחדשים האחרונים.

מטרת המרכולית היא לשפר סדרי חלוקת מצרכי מזון שאותם החברים צריכים לביתם. כך צריכה המרכולית לאפשר לחברים מבחר מתאים ביותר לטעמם האישי מתוך מבחר מצרכים המוגשים בצורה אסתטית ונאה לעין, ובהתאם אנו משתדלים לנהוג. אנו קונים כל מצרך חדש שמופיע בתנובה ואת הבשרים האהובים על החברים.

את הפרי בד"כ אנו מקבלים פעם בשבוע ממועצת הפרי והרי זה אינו הפרי המשובח והיפה שאותו ניתן לראות בתחנה המרכזית בת"א, ובנוסף אנו קונים פרי נוסף מספקים פרטיים אך בצורה מוגבלת.

אך למרות הכל מתעוררות לעתים בעיות במרכולית שהן לדעתי קשורות לתקשורת ואי-הבנה הגורמות לאי-נעימות בין הגורמים. וכאן אני באה להזכיר מספר דברים ע"פ בקשות עובדות המרכולית בתקווה לשפר האווירה בעתיד.

נקוד-

32 נקודות	זוג
32 נקודות	משפ' חד הורית
24 נקודות	בודד
24 נקודות	חייל, י"ג
12 נקודות	ילד עד גיל מוסד
6 נקודות	נכד במקום

תקציב לא מנוצל - נסיעות לחו"ל

בעקבות העקרון שאין לפצות על מזון שלא נאכל, לא תהיה צבירת נקודות במרכולית. לכן חבר הנוסע לחו"ל מעל לשלושה שבועות יתחיל תקציב נקוד ביום שיחזור מנסיעתו. כמובן שאם ילדיו נשארים בקבוץ, הנקוד עבורם ישאר ברשותם.

ובבקשה מהחברים כל תלונה, בעייה או ברור, אנא מכס פנו לאקונומית ולא לעובדות המרכולית.

אליז

כמה פתגמים

הנה מתגלגל ובא מדור נוסף, והפעם פותחות אותו כל המתגלגלות על מדרכות הכפר - בשלב זה עם בטן ובהמשך - בצורה מסודרת בעגלות שכובה, ושיבה, טיול, וכד'. הרשימה מסתבר הולכת ותופחת בדיוק כמו הבטן, ויתכן שבעת סגירתה נוספו לה אפילו משתתפות...

אז הנה הן לפי הסדר - סוניה, גילה, אמנדה, אבנת, עדנה, עלורה, עמליה ישראל, עליזה ארנה תל-אור, ואנט - שבע מהן לראשונה על המגרש, לכלן קיץ קל והמשך מהנה!

ומכאן - לקיץ - זה שתוקף אותנו בכל עוצמת סיומיו וחופשותיו. חברת הילדים הפגיזה בהצגת רבת תנועה, משתתפים ורושם - "נאסר-א-דין" וחבורת מעצבי התיאטרון המקומי הוכיחה שוב מקצועיות בכל תחומיה. מלבד שנת הלימודים הסתיים בראשית השבוע גם ה"מונדיאל" - כמעט בקול ענות חלושה ומספר מצומצם של התארגנויות צפייה שכונתיות (אצל דודו א. אורי ל. וכדומה).

עוד סיימו - "ערבה" - הפעם לעבוד ומייד ארזו את תיקיהם החדשים והפליגו לירון לשבועיים טיול סיום - בילוי נעים.

אירוע מעציב בחור"ל - מרקה החליקה לאחר ארבעה ימי טיול בווינגטון ואושפזה בבית חולים מקומי כששלמקה סועד אותה - איחולי החלמה מהירה ושיבה בשלום.

באירת מיס ומיסיקת ג'ז קלילה נפתחה רשמית תצוגת האופנה הבריכתית שלנו, וחסרו רק בגמי 87 (עפוס מלא) שצונזרו מחמת גילם הצעיר של המשתתפים. מאוחר יותר התפתח ערב ריקודים יבשתי שהסתיים בטבילה יזומה של הציבור כולו.

בשבוע שעבר עבר איזור מפעל המתכת מבצע מסיבי של נקייון שבמהלכו התגלו מספר גבעות חדשות באזור ונחשפו אזורים שעד כה היו מחוץ לתחום. מקור בכיר מסר לנו שזה עדיין לא הסוף, וכשייסתיים המבצע כולו יקבל הציבור הודעה על כך.

עלה לחדשות - ג'ו קנטור - מאז העלוך הקודם הספיק לעבנר - כמעט בשלום - תחת ידיו של ירון לונדון ב"זה הזמן" ולהסעיר את מועצת העיר בירושלים שדרשה לסגור את התערוכה. למי שעדיין לא מעודכן - התערוכה עדיין פתוחה, העיתונות מלאה כתבות (בלנח שליד שטיפת הכלים) ואנחנו ממשיכים להחזיק אצבעות.

וקצת רצינות - בשבת הקרובה תדון שיחת הקבוצ' בנושא ההשתלמנות לאחר עבודת הכנה של הועדה בנושאי פתרונות חדשים לקשישים וצעירים ונסיון לפרוס את העוגה הלחוצה השנה במיוחד. צפוי דיון מעניין - כולם מוזמנים. נושא נוסף העושה דרכו לכותרות (ולא בפעם הראשונה)

קליטת בנים - השבוע דנה בו ר. צעירים יחד עם אריק, אסא ואביהו
לאור חזרת בנות עומר והתקפלותן המהירה ולקראת חזרתה של המסה
הקריטית - עומר + ניצנים הביתה.

בספארי הטילה עגורת הכתר את ביצי הבכורה שלה וכעת היא ללא ספק
עגורה עם ביצים!

כאסח משתולל והפעם - באופן מפתיע חוזרת למדור רחבת חד"א שריבועי
הגרנוליט שלה נסדקים מתחת רגלינו. אין ספק שהסיבה המוחצת לדבר
עץ התות החסר לרחבה וכתוצאה מכך, סובלת הרחבה מחוסר שקט נפשי
המתבטא בסדקים בגדלים ומקומות שונים. נשקלת החזרת העץ לאזור כדי
להרגיע את הרוחות.

גלילת בטן

הפעם - פיצריות ברח' בן יהודה בת"א.

האחת - ותיקה יותר ומוכרת גם ממקומות אחרים - "דומינר" שוכנת בפינת
ירמיהו ומומלצת בכל המגוון האיטלקי ובעיקר המרקים והפיצות.
השניה - צעירה - פיצה "פינץ" ממוקמת בפינת ז'בוטינסקי ומציעה פיצות
משכנעות מאד במחיר לא עממי ביותר אבל הטעם - שגועך.
הציבור מוזמן לתרום אינפורמציה קייצית בנושא גלידות קרובות
ורחוקות לפעם הבאה.

זה הכל בינתיים
משה'לה

רוח בלתי-אילו רוח לוי?

א. רוח כלה הנשקפת מכיוון השב"כ

ב. רוחה של מלכה מלכהסקי

ג. רוחן של האחיות (שלא נשקפת)

ד. רוח הקאזש - השופת ותחנות

ה. ואולי הרוח -

שהפילה את התפוח...

קליטת בנים - השבוע דנה בו ר. צעירים יחד עם אריק, אסא ואביהו
לאור חזרת בנות עומר והתקפלותן המהירה ולקראת חזרתה של המסה
הקריטית - עומר + ניצנים הביתה.

בספארי הטילה עגורת הכתר את ביצי הבכורה שלה וכעת היא ללא ספק
עגורה עם ביצים!

כאסח משתולל והפעם - באופן מפתיע חוזרת למדור רחבת חד"א שריבועי
הגרנוליט שלה נסדקים מתחת רגלינו. אין ספק שהסיבה המוחצת לדבר
עץ התות החסר לרחבה וכתוצאה מכך, סובלת הרחבה מחוסר שקט נפשי
המתבטא בסדקים בגדלים ומקומות שונים. נשקלת החזרת העץ לאזור כדי
להרגיע את הרוחות.

גלילת בטן

הפעם - פיצריות ברח' בן יהודה בת"א.

האחת - ותיקה יותר ומוכרת גם ממקומות אחרים - "דומינו" שוכנת בפינת
ירמיהו ומומלצת בכל המגוון האיטלקי ובעיקר המרקיס והפיצות.
השניה - צעירה - פיצה "פינץ" ממוקמת בפינת ז'בוטינסקי ומציעה פיצות
משכנעות מאד במחיר לא עממי ביותר אבל הטעם - שגועך.
הציבור מוזמן לתרום אינפורמציה קייצית בנושא גלידות קרובות
ורחוקות לפעם הבאה.

זה הכל בינתיים
משה'לה

רוח בלתי-אילו רוח לוי?

א. רוח כלה הנשמת מכיוון השב"כ

ב. רוחה של מלכה מלסקי

ג. רוחן של האחיות (שלא נשחרה)

ד. רוח הקאזש - השופת ודחנות

ה. ואולי הרוח -

שפיתה את הדפוח...

הכנות אחרונות
לפני המשחקים

מי לדעתך
יגיע לגמר?

ברזיל!

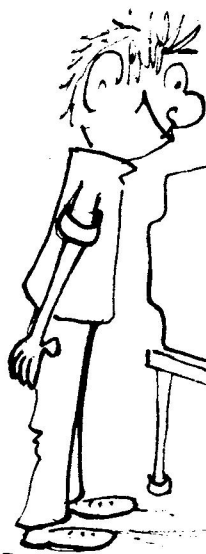
אבל ברזיל
הפסידו.

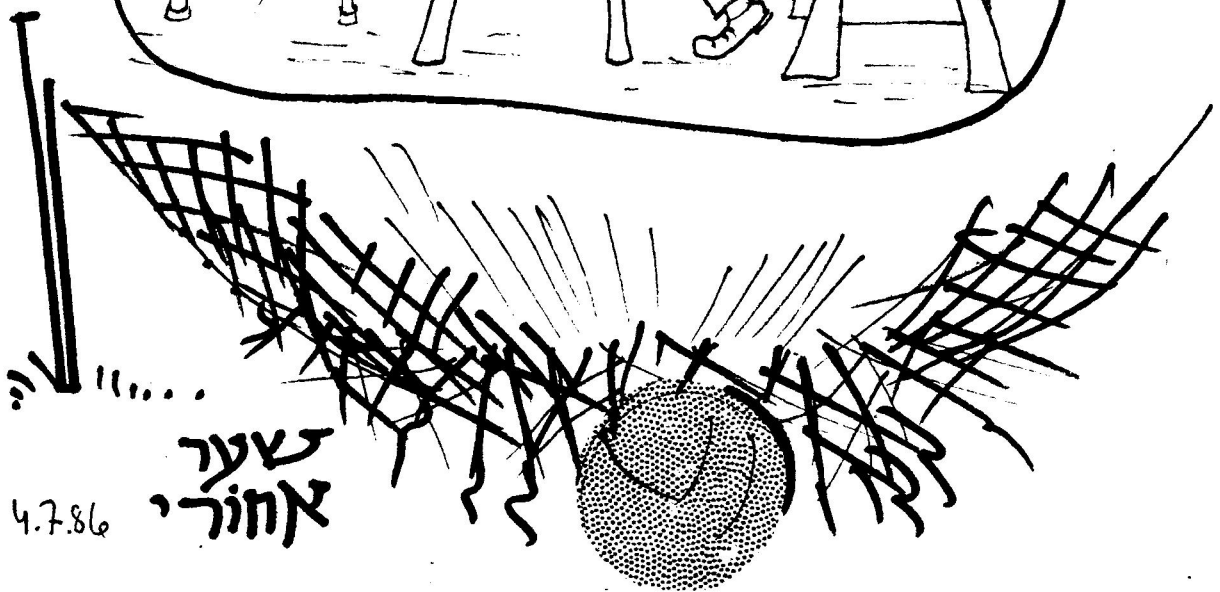
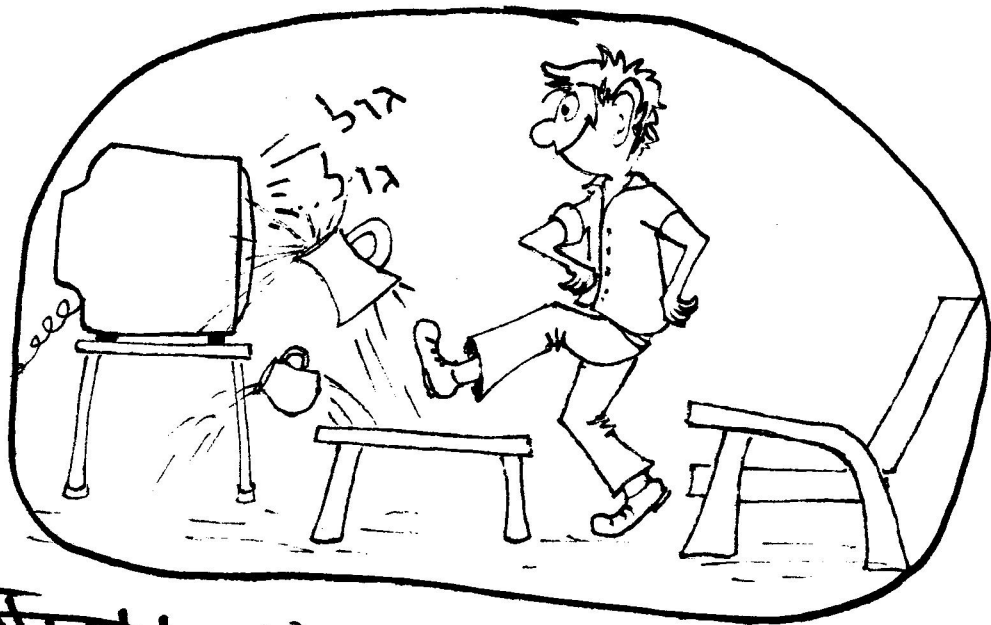
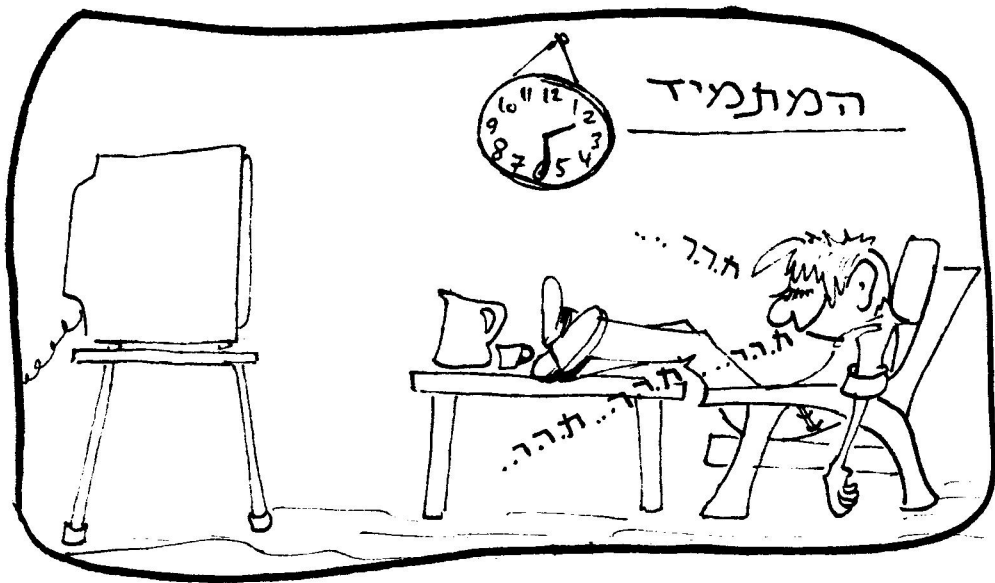
בעוד 4
שנים!!!

תקום
תיקום

זה פילטר קול
שמסנן את ניסיון קירות!!!

שער
אחורי
4.7.86